

som vakte megen Opsigt, men som jeg ikke tør citere noget af, og hvori den skarpeste og bedst motiverede Dom blev fældet over det ærede Medlem, der nogensinde er fældet indenfor Offentligheden i det halve Aars Tid, Sagen har staaet paa. Nu er det forandret, nu slutter man Kreds ogsaa til Forsvar for denne Side af Sagen, som man skulde have forsvoret kunde have fundet Forsvarere udenfor det ærede Medlems snævraste Vennekreds.

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) melder sig til min store Forbavselse, og det ærede Medlem ved, hvorfor jeg er forbavset. (Slengerik: Nej. Maa jeg høre?) Saa maa jeg altsaa, hvis Formanden tillader, referere det. Det er ikke ret mange Uger siden, at det ærede Medlem fra Aarhus og jeg havde en Disput om hans Fremgangsmaade i „Hebron“-Sagen, hans Metode og derunder navnlig hans Omtale af Fru Bransholm som Kvinde. Flere Rigsdagsmænd sluttede sig til mig, deriblandt det ærede Medlem for Middelfart, som tog kraftig Del i Debatten paa min Side og dadlede i de stærkeste Ord, han kunde finde, den Metode, det ærede Medlem for Aarhus havde valgt. Det endte med, at det ærede Medlem for Aarhus meget vred vendte sig fra sin allierede efter at have holdt en knyttet Næve under hans Næse og sagt: Du er ikke et Haar bedre end de andre. Det var Situationen for nogle faa Uger siden, nu er den forandret, nu melder det ærede Medlem sig, naar han blot aner et Støvgran paa det ærede Medlem for Aarhus' Hat, til Tjeneste for at støve den af.

Jeg skal slutte med at sige, at Frøken Thorup, den ene af Lærerinderne paa „Hebron“, fik en Dag Meddelelse om, at det ærede Medlem for Aarhus havde talt rosende om hende. Han roser nemlig Lærerinderne dernede. Det er mærkeligt nok, at de blive i et saadant Barbari og Helvede, skønt det er saa brave Kvinder. Da Frøken Thorup faar at vide, at han har rost hende, siger hun til vedkommende, der bringer Meddelelsen: Sig til Sabroe, at jeg væmmes ved at modtage Ros gennem hans gemene og nederdrægtige Løgne. Saadan vilde mange Kvinder svare.

Slengerik: Jeg er ikke ked af, at jeg faar Lejlighed til at tale, lige efter at det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) har sat sig. Til at begynde med skal jeg sige, at hvis der ikke kommer andet ud af denne Debat, end der hidtil er kommet ud af den, ligger Skylden hos

det ærede Medlem for Kellerup. Den Maade, hvorpaa han lagde for i denne Debat, maatte føre til, at den maa ende med at blive saa resultatløs, som det lader til, at den skal blive. Det ærede Medlem har ikke haft det ringeste Begreb om, hvad der er Kærnepunktet i Sagen. Det ærede Medlem har troet, at det eneste, det gjaldt om, var at følge den Parole, der er given i et københavnsk Blad, at nu skulde det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) gøres umulig som Mand i det offentlige Liv, og saa har det ærede Medlem for Kellerup ment, at det var et passende — lad mig som Retorsion sige — Lakajarbejde, han kunde paatage sig. Det ærede Medlem mente, at jeg havde meldt mig til Lakajtjeneste hos Socialdemokraterne. Det er ikke noget, han har fundet paa selv — det ærede Medlem har i det hele ikke været original i sine Udtalelser —, dette læste han i „Nationaltidende“ i Gaar. (Afbrydelse). Det kan godt være, det var udtrykt bedre i „Nationaltidende“, men Meningen var den samme. Jeg maa nu gøre det ærede Medlem for Kellerup opmærksom paa, at jeg tror ikke, det særlig er de Herrer Socialdemokrater, der bruge Lakajer i deres Tjeneste, der er andre, mere højtstillede, der have mere Brug for Lakajer, og det kan godt være, at det ærede Medlem for Kellerup har følt dette og vidst, hvor han skulde henvende sig for at faa en god Plads.

Det har jo ligefrem haglet med Ukvemsord fra det ærede Medlems Side under denne Forhandling. Saa snart han har skullet omtale det ærede Medlem for Aarhus, har han faret ud med „Uvederhæftighed“, „Usandfærdighed“ og „Upaalidelighed“ i lange Baner, og der er ikke noget at sige til det. Det er maaske det Sprog, som det ærede Medlem er vant til at anvende, naar han gaar hjemme i sin Skole, og som han tror at skulle anvende overfor Medlemmerne af dette Ting ligesom overfor Skolebørn. Det ærede Medlem skulde imidlertid vænne sig af dermed, han har jo ret gode Evner i øvrigt og maatte kunne vænne sig til at tale et andet Sprog end det, han har talt i disse Dage i Tinget. Af en af de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte i Dag, kan jeg forstaa, at han har været optagen af en Ting, nemlig af at protestere mod, at vore Hustruer og Søstre skulde blive omtalte paa lignende Maade som den forhenværende Forstanderinde for „Hebron“. Men der er en Ting, som han har glemt,